

Temat: Które miejsca w kościele są najważniejsze?

a) **Cel dydaktyczny:** Wyjaśnienie znaczenia najważniejszych miejsc w kościele: tabernakulum, ołtarz, ambona, chrzcielnica, konfesjonał

b) **Cel wychowawczy:** Kształtowanie postawy szacunku i odpowiedniego zakochania w kościele.

Pomoce: Pismo Święte, karki A4, długopisy, świeca, kartki z fragmentami Pisma Świętego

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od zapalenia świecy, znaku krzyża, modlitwy do Ducha Świętego (znaną formułą lub własnymi słowami)

 Duchu Święty, przybądź do nas i bądź z nami w trakcie tego spotkania. Prosimy Cię, obdarz nas swoimi darami, przede wszystkim darem mądrości i rozumu. Daj nam jasność umysłu, abyśmy bez problemu zrozumieli temat dzisiejszego spotkania i dodaj nam odwagi, aby każdy z nas był otwarty i dzielił się swoimi przemyśleniami. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

2. Treść właściwa

I. Widzieć

(Animator wita uczestników, wprowadza w temat)

Na początek poproszę jedną osobę, aby przeczytała fragment z Pisma Świętego.

 (1 Krl 8, 14-21): „Potem król się odwrócił i pobłogosławił całe zgromadzenie Izraela. Całe zaś zgromadzenie Izraela stało. Potem rzekł: «Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, który to, co zapowiedział swymi ustami memu ojcu Dawidowi, to też ręką wypełnił, mówiąc: "Od tego dnia, w którym wyprowadziłem mój lud, Izraela z Egiptu, nie wybrałem ze wszystkich pokoleń izraelskich miasta do wybudowania świątyni, by Imię moje w niej przebywało. Ale wybrałem sobie <Jerozolimę, aby tam było moje Imię i obrałem> Dawida aby był nad moim ludem, Izraelem". Dawid zaś, mój ojciec, powziął zamiar zbudowania domu dla Imienia Pana, Boga Izraela. Wówczas Pan rzekł memu ojcu, Dawidowi: "Dobrze postąpiłeś, że powziąłeś zamiar zbudowania domu dla mego Imienia, bo wypłynęło to z twego serca. Jednak nie ty będziesz budować tę świątynię, ale twój rodzony syn. On zbuduje dom dla mego Imienia". Wypełnił Pan właśnie to, co obiecał, bo nastąpiłem po moim ojcu, Dawidzie, i zasiadłem na tronie izraelskim, jak zapowiedział Pan, oraz zbudowałem dom dla Imienia Pana, Boga Izraela. A w nim urządziłem miejsce dla Arki, w której jest Przymierze Pana, zawarte z naszymi przodkami, gdy ich wyprowadził z ziemi egipskiej».”

Dziękuję.

 -O czym opowiada nam przytoczony fragment? (o poświęceniu świątyni przez Salomona)

-Czym była świątynia? (Domem Boga)

-Gdzie dziś Bóg mieszka pośród nas? (w kościele)

-Czym jest dla Was kościół? (Domem Bożym, miejscem spotkania z Bogiem, miejscem gdzie można się skupić, posłuchać Bożego Słowa i je interpretować, gdzie można się modlić, oczyszczać, otrzymywać łaski)

 Chciałabym teraz, aby każdy z Was indywidualnie na karteczkach, które zaraz Wam rozdaję napisał, które miejsca w kościele są ważne i istotne.

(Animator rozdaje karteczki i długopisy. Daje 5 minut na napisanie odpowiedzi. Uczestnicy zatrzymują kartki.)

Dziękuję za Wasze odpowiedzi, pomogą nam one w dalszej części spotkania, na którym porozmawiamy o najważniejszych miejscach w Kościele.

II. Osądzić

Wyobraźcie sobie życie w mieszkaniu, w którym nie ma mebli. Ciężko, prawda? Meble stanowią nieodzowną część każdego domu i przyczyniają się do normalnego życia. Tak samo w kościele nie może zabraknąć odpowiednich „mebli”.

-Co dla Was jest oznaką tego, że ktoś jest w domu? (zapalone światło)

-A czym w kościele jest to zapalone światło? (wieczna lampka)

(Animator pokazuje zdjęcie wiecznej lampki – Aneks 1)

Właśnie, wieczna lampka. Przez nią widzimy to, że Jezus ciągle jest w kościele, w Swoim domu i drzwi kościoła są zawsze dla nas otwarte i na pewno spotkamy w nim tego najważniejszego domownika.

-Jakie miejsca są w kościele najważniejsze? (ołtarz)

(Animator pokazuje zdjęcie ołtarza – Aneks 2)

-Co dokonuje się na ołtarzu? (przeistoczenie, misterium naszego zbawienia, jest na nim składany Chrystus jako prawdziwy Baranek)

Dla nas, chrześcijan, ołtarzem jest sam Chrystus. Ołtarz ma swoje dwa podstawowe znaczenia: jest to obraz stołu z Ostatniej Wieczerzy, na którym Chrystus ustanowił Ofiarę eucharystyczną oraz jest to symbol krzyża, na którym Zbawiciel dokonał ofiary odkupienia. Ołtarz więc jest miejscem uwielbienia i dziękczynienia. Symeon z Tesaloniki nazwał ołtarz „drugim niebem”. Wokół ołtarza gromadzą się wszyscy wierni, by uczestniczyć w Uczcie eucharystycznej i to właśnie z ołtarza bierzemy Ciało i Krew Pańską. W kościele powinien być jeden ołtarz stały, czyli taki, którego nie można przenosić. Mensa jest istotną częścią ołtarza. Jest symbolem Chrystusa- Kamienia.

(Ps 118,22): „Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym”.

-Dlaczego podczas liturgii oddaje się cześć ołtarzowi? (bo jest na nim składany Jezus Chrystus, Jego prawdziwe Ciało i Krew)

(Animator wyznacza osobę do przeczytania fragmentu z Pisma Świętego)

(Rdz 22, 1-19): „A po tych wydarzeniach Bóg wystawił Abrahama na próbę. Rzekł do niego:

«Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» - powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego milujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham, zabrawszy drwa do spalania ofiary, włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili.

Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: «Ojcie mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» - zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwaj dalej. A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna.

Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». [Anioł] powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyń mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna».

Abraham, obejrzwawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę "Pan widzi". Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje»

Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarenka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia [takiego, jakie jest udziałem] twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

Abraham wrócił do swych sług i wyruszywszy razem z nimi w drogę, poszedł do Beer-Szeby. I mieszkał Abraham nadal w Beer-Szebie.”

Ten fragment mówi nam o tym, jak Abraham chciał złożyć w ofierze swojego syna Izaaka. Złożył jednak baranka. Chrystus jest prawdziwym Barankiem. Sami mówimy „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”. Tylko teraz Chrystus składany jest na ołtarzu, lecz dzisiaj jest to ofiara bezkrwawa.

-Jak podczas liturgii możemy oddać cześć ołtarzowi? (poprzez ucałowanie, ukłony, okadzenie, zdobienie go kwiatami)

Tak samo jak w domu siadamy do stołu, żeby zjeść obiad czy śniadanie, tak samo przy ołtarzu gromadzimy się aby karmić się Ciałem i Krwią naszego Pana.

-Co jeszcze jest ważnym miejscem w kościele? (ambona)

-Do czego służy ambona? (do czytania czytań, Ewangelii)

Ambona to inaczej Stół Słowa Bożego.

(Animator pokazuje zdjęcie ambony – Aneks 3)

W czasie zgromadzenia liturgicznego Słowo Boże nabiera szczególnego znaczenia, bo staje się wtedy żywe i skuteczne. Dlatego słowo Boże w kościele powinno być głoszone ze specjalnego miejsca. Ambonę można porównać do góry, z której Chrystus głosił Dobrą Nowinę. Teraz ambona służy tylko do czytania i wyjaśniania Słowa Bożego.

(Mt 4, 4): „Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych”

Teraz powiemy sobie o miejscu przewodniczenia.

(Animator pokazuje zdjęcie miejsca przewodniczenia – Aneks 4)

-Czym właściwie jest miejsce przewodniczenia? (jest to specjalne miejsce dla kapłana)

Podczas liturgii ważne jest również miejsce dla przewodniczącego celebracji liturgicznych, czyli po prostu specjalne miejsce dla kapłana. Kiedyś to krzesło było nazywane katedrą. Oznaczało to miejsce nauczyciela, sędziego czy urzędnika. Krzesło kapłana powinno podkreślać jego funkcję jako przewodniczącego zgromadzenia oraz kierującego modlitwą. Miejsce przewodniczenia musi być dobrze widoczne, dość skromne i przede wszystkim zwrócone w stronę ludu. Odbywają się z tego miejsca obrzędy wstępne i obrzędy zakończenia, można też głosić z niego homilię czy odmawiać Modlitwę Powszechną.

-Jakie jest kolejne, bardzo ważne miejsce? (chrzcielnica)

(Animator pokazuje zdjęcie chrzcielnicy – Aneks 5)

Poproszę teraz jedną osobę o przeczytanie fragmentu z Pisma Świętego.

(Animator wyznacza jedną osobę do przeczytania fragmentu Pisma Świętego)

(Mt 3, 16): „A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły się <nam Nim> niebiosa i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębica i przychodzącego nad Niego”

-Jakie wydarzenie opisuje ten krótki fragment? (chrzest Pana Jezusa)

-Gdzie teraz dokonuje się sakramentu chrztu? (przy chrzcielnicy)

Chrzcielnica to miejsce ściśle związane z sakramentem chrztu. Chrzest otwiera drogę do innych sakramentów. Chrzcielnica jest symbolem odrodzenia z wody i Ducha Świętego. Nazywana jest też „źródłem zbawienia” i „bramą duchową”. Każdemu z nas ma przypominać o tym, że przyjęliśmy chrzest i jesteśmy częścią Chrystusa i Jego Kościoła. Chrzest oznacza początek nowego życia i stajemy się wtedy dziećmi Bożymi. W pierwotnym Kościele chrzczono przez zanurzenie w basenie głębokim na 40-60 cm. Teraz niestety w wielu kościołach znak chrzcielnicy jest dość nieczytelny. Źródło chrzcielne zostało zastąpione małym, metalowym naczyniem i często obrzędy chrzcielne odbywają się daleko od prawdziwej chrzcielnicy.

Kolejnym miejscem o jakim sobie powiemy jest tabernakulum.

(Animator pokazuje zdjęcie tabernakulum – Aneks 6)

-Czym w ogóle jest tabernakulum? (mała szafka, ozdobna skrzynka, miejsce do przechowywania Ciała Pańskiego)

Kiedy wchodzimy do Kościoła od razu szukamy tabernakulum, ponieważ chcemy oddać cześć obecnemu tam Chrystusowi. Dla wielu chrześcijan jest to najważniejsze miejsce w Kościele, ale współczesne przepisy kościelne przywracają pierwszorzędne znaczenie ołtarzowi.

Tabernakulum jest to szafka, w której przechowuje się Ciało Chrystusa. Tabernakulum powinno być umieszczone w odpowiednio godnej i przyozdobionej części Kościoła, która sprzyja modlitwie. Powinno

też być nieruchome, stałe, nieprzezroczyście i ma być zamknięte. W tabernakulum Jezus jest obecny w swoim Ciele. Ołtarz i ambona to znaki obecności Chrystusa.

 -Jakie według Was jest jeszcze ważne miejsce, którego jeszcze nie wymieniliśmy? (konfesjonał)
(Animator pokazuje zdjęcie konfesjonatu – Aneks 7)

-Co odbywa się w konfesjonale? (wyznajemy tam swoje grzechy i prosimy Boga o przebaczenie)

 Każdy z nas popełnia błędy i ma grzechy. Konfesjonał to miejsce, gdzie możemy szczerze o nich porozmawiać i się wyświadczyć, jednocześnie prosząc Boga, za pośrednictwem kapłana, o przebaczenie nam tych grzechów, których szczerze żałujemy. Podczas spowiedzi możemy się oczyścić. Szczerą spowiedź daje nam „czystą kartę” do dalszego życia i pomaga zmienić nas na lepsze.

III. Działać

 Podzielcie się na grupy 3-osobowe.

Teraz na kartkach dostaniecie fragmenty z Pisma Świętego i będziecie musieli dopasować je do odpowiednich miejsc w Kościele. Będą to jedynie miejsca omówione na dzisiejszym spotkaniu.

(Animator każdej z grup rozdaje kartki z fragmentami Pisma Świętego, a uczestnicy spotkania muszą pod nim napisać z jakim miejscem w Kościele kojarzą dany fragment. Animator przynosi odpowiednią ilość czasu na wykonanie zadania. Po upływie tego czasu zbiera kartki, na głos czyta odpowiedzi

Chrzcielnica – Aneks 8, Aneks 9; Ołtarz- Aneks 10, Aneks 11; Ambona- Aneks 12)

Bardzo dobrze Wam poszło. Mam nadzieję, że zrozumieliście, że wszystkie te miejsca w Kościele są ważne, ponieważ są ściśle związane z Chrystusem i odpowiednio powinniśmy oddawać im cześć.

Stworzymy teraz regulamin, który będzie nas obowiązywał w kościele. Wywiesimy go sobie na ścianie i przed każdym wyjściem do kościoła po spotkaniu będziemy na niego zaglądać.

(Animator wraz z uczestnikami tworzy regulamin, przynosi na to ok. 15 minut. Po upływie czasu prosi jedną osobę, aby ten regulamin przeczytała. Regulamin – Aneks 13)

Pisanie regulaminu poszło nam bardzo dobrze i bardzo sprawnie. Myślę, że przestrzegacie wszystkich tych zasad. W takim razie dziękuję Wam za dzisiejsze spotkanie i mam nadzieję, że dowiedzieliście się nowych rzeczy bądź przypomniaлиście sobie to, co już wiedzieliście.

3. *Hasło spotkania*

(Mt 18, 20): „Gdzie są dwaj albo trzej zgromadzeni w moje imię, tam jestem pośród nich”

4. *Piosenka spotkania*

Wejdźmy do Jego bram

5. *Zadanie apostołskie*

Odpowiednio zachowywać się w Kościele w stosunku do danych miejsc. Przedstawić swoim rówieśnikom te miejsca i uświadomić jak powinno się godnie zachowywać w Kościele.

6. *Modlitwa na zakończenie*

 Boże, Nasz Ojciec, dziękujemy Ci za to spotkanie, za cały dzisiejszy, za całe nasze życie. Dziękujemy Ci za to że jesteśmy Twoimi dziećmi i za to, że nas kochasz mimo naszych grzechów. Prosimy Cię abyś w swojej cierpliwości i ogromnym miłosierdziu przebaczył nam i pomógł nam Cię zrozumieć. Prosimy Cię również o ducha pobożności, abyśmy godnie się zachowywali w miejscu, w którym Ty, Panie, przebywasz. Ojciec nasz.... Amen.

Aneks 1

Aneks 2

Aneks 3

Aneks 4

Aneks 5

Aneks 6

Aneks 7

Aneks 8

(Mt 3, 13-15): „Wtedy przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć chrzest od niego. Lecz Jan powstrzymywał Go, mówiąc: «To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?» Jezus mu odpowiedział: «Pozwól teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe.»”

Aneks 9

(2Krl 5, 8-11): „Lecz kiedy Elizeusz, mąż Boży, dowiedział się, iż król izraelski rozdarł swoje szaty, polecił powiedzieć królowi: «Czemu rozdarłeś szaty? Niechże on przyjdzie do mnie, a dowie się, że jest prorok w Izraelu». Więc Naaman przyjechał swymi końmi i swoim powozem, i stanął przed drzwiami domu Elizeusza. Elizeusz zaś kazał mu przez posłańca powiedzieć: «Idź, obmyj się siedem razy w Jordanie, a ciało twoje będzie takie jak poprzednio i staniesz się czysty!»”

Aneks 10

(Mt 26, 26-30): „A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę z wami nowy, w królestwie Ojca mego». Po odśpiewaniu hymnu wyszli ku Górze Oliwnej.”

Aneks 11

(Mt 27, 48-50): „Zaraz też jeden z nich pobiegł i wzięwszy gąbkę, napelnił ją octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić. Lecz inni mówili: «Poczekaj! Zobaczymy, czy przyjdzie Eliasza, aby Go wybawić». A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha.”

Aneks 12

(Mk 12, 35-40): „Nauczając w świątyni, Jezus zapytał: «Jak mogą twierdzić uczeni w Piśmie, że Mesjasz jest Synem Dawida? Wszak sam Dawid mówi w Duchu Świętym: Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół Twoich pod stopy Twoje. Sam Dawid nazywa Go Panem, skądże więc jest [tylko] jego synem?» A wielki tłum chętnie Go słuchał. I nauczając dalej mówił: «Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozorów odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok.»”

Aneks 13

1. Wchodząc do kościoła przykleknij na środku; podczas mszy przechodząc przez środek kościoła zrób ukłon w stronę tabernakulum.
2. Zachowaj ciszę, nie rozmawiaj niepotrzebnie, wycisz się.
3. Dobierz odpowiedni ubiór; spodenki i krótkie spódniczki nie są mile widziane tak samo jak koszulki na ramiączka. Pamiętaj, że kościół to nie dyskoteka. Ubierz się odświętnie.
4. Wykonuj wszystkie gesty i postawy.
5. Wycisz/wyłącz telefon, a najlepiej nie bierz go ze sobą w to miejsce.
6. Wypluj gumę.
7. Ustąp miejsca osobie starszej, która nie ma gdzie usiąść.
8. Nie przepychaj się w kolejce do komunii czy spowiedzi.
9. Jeżeli w kościele jest miejsce, nie stój na zewnątrz schowany za drzewem.
10. Nie hałasujmy.